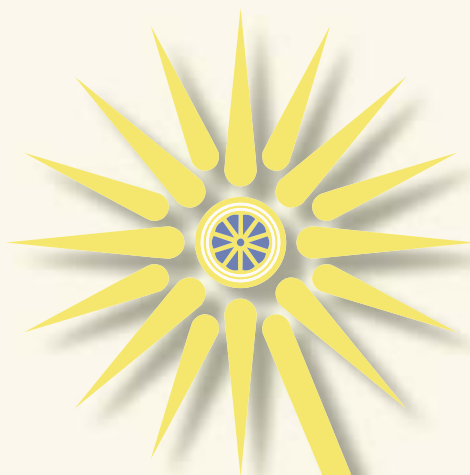

МАКЕДОНСКАТА САГА

Г

олеми се шансите Европската комисија да предложи на Република Македонија да ѝ се додели статус кандидат за членство во посакуваната Европска унија. Во Европрашалникот, кој наскоро ќе ѝ биде познат на јавноста, Комисијата за проширување на Унијата се очекува да даде препорака, односно позитивно мислење за нашата земја, за влез во европското семејство.

Но, иако мислењето на Комисијата е особено важно, сепак тоа е само првото скапило кое Македонија треба да го мине. Дефинитивната одлука за тоа дали ќе го добиеме статусот или, пак, не, треба да го донесат земјите-членки на Европската унија на Самитот кој ќе се одржи наредниот месец. Доколку се случи на Македонија да ѝ "тргне" и да добие зелено светло од постојаните членки, односно од Советот на ЕУ, наскоро можеме да очекуваме отпочнување преговори за наше полноправно членство во Унијата.

Ова е најрозовата варијанта која би можела да ѝ се случи на Република Македонија, се разбира, ако сè тече според утврдениот редослед. Но, во случајот на Македонија, за жал, мали се шансите сè да се одвива како што треба. Пред сè, поради фактот што Република Македонија е една од ретките земји која има проблем со сопственото име! Иако, Македонците многу добро знаат на која нација ѝ припаѓаат и во која земја живеат, сепак тоа не е доволен доказ за одбрана на сопствениот идентитет, пред налетот на контратезите на една полноправна членка на ова "здружение", кон кое тежееме, Република Грција. А, токму таа веќе отворено се заканува дека нема да дозволи Република Македонија да влезе во било која европска институција под друго име освен ПЈРМ!

Судбината на Македонците да го влечат товарот од погрешните потези на некои македонски политичари, по кој знае кој пат уште еднаш ни остава длабоко сомневање дека можеби нема да стигнеме онаму каде што сме тргнале!? Но, дали е проблемот само во името?

Секако дека не. Тоа е само една од препките што како предупредување ги добиваме од Европската унија, а кои говорат дека во Македонија нешто не функционира. Не функционира судскиот систем, безбедносната одбрана, владеењето на правото, и што е најважно социјалата е на работ на егзистенцијата. Толку многу, што сиромаштијата во земјата е речиси реална алтернатива на денешнината.

Во вакви услови, несомнено се поставува прашањето дали со сите овие статистички податоци нашето место, не само географски, е во Европа?

Можеме ли да го понесеме товарот на членството во ЕУ, ако реалноста во Македонија говори дека сè уште се наоѓаме во сивата зона, во која странските инвестиции, вработувањата и стабилната економија и натаму се само мисловна именка. Чуму Европска унија, ако Македонецот и натаму чувствува дека живее надвор од сите европски и светски текови?

Домашните политичари би рекле чист песимизам!

За нив важно е дека возот на Македонија се движи во вистински правец кон Европа, а ние тоа, замислете, ќе сме го почувствувале откако ќе сме влезеле во ЕУ.

Најдобрата варијанта вели за седум години. Дотогаш ни останува да ги слушаме приказните за тоа дека сме земја-лидер во регионот, и дека реформите, еве само што не сме ги завршиле.

Нè оставаат да веруваме во виртуелната реалност која нè одржува, а која вели дека корупцијата која владее на највисоко ниво во земјава, веднаш ќе исчезне, само да влеземе во ЕУ.

"Проблемот" е во нас граѓаните, што немаме доволна доверба во реформските зафати на нашите политички елити, и особено во нивните уверувања дека не само политичката, туку и безбедносната состојба е под контрола, и тоа пред налетот на решавање на косовското прашање, кое нас особено нè тангира! Како да е Косово некаде таму далеку од нас, а дека ние сè уште живееме во оазата на мирот на Глигоров.

Сепак, најважно е дека сме сè уште живи. Ќе го преживееме и извештајот на еврокомесарот за проширување, Оли Рен, во кој несомнено ќе бидат ставени сите забелешки кои Владата мудро ги крие од нас. Сме преживеале и многу поважни и многу потешки ситуации. За тоа впрочем говори македонската историја.

Издржливоста е нашиот главен белег, особено сега во пресрет на одговорот на Европрашалникот. Кој вели дека иднината не може да биде розова!?

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски